

ΕΤΟΣ ^{ΣΤ'}
ΑΡΙΘ. 67.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ 1873.

Τιμή ἑτησία, Ἀθηνῶν λ. 50
" " Ἐπαρχιῶν " 60
" " Τουρζίας δρ. 1.00

Μικρὸς συνδρομητὴς τῆς Ἐφημερίδος
τῶν Παίδων.

Πῶ! Πῶ! Τί πρόσωπον εἶναι ἐκεῖνο! Ποῖος εἶναι;
Γί' ἔπαθε; Τί κάμνει;

Ἄ φίλιτάτα τέκνα σεῖς μὲν γέλατε μὲ τὸν Νικολάκῃ μας, ἀλλ' ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶναι πολλὸ σπουδαῖον μὲ αὐτὸν καὶ ὄχι ἄξιον γέλωτος. Ἡ μήτηρ του εἶπεν εἰς αὐτὸν νὰ μὴν ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας ἄνευ πλίου ἐν καιρῷ ὕψους ἐσπέρας. Αὐτὸς ὅμως, νόμιζων ὅτι ἐγνώριζε καλλίτερον τῆς μητρός του, ἐξῆλθε παρακούσας αὐτήν, καὶ εὐθὺς ἐκρυολόγησε καὶ ἰδοὺ, ὡς τὸν βλέπετε, ὑπόφέρει τὰς συνέπειας τῆς πρὸς

τὴν μητέρα παρακοῆς του· ἔχει κεφαλόπονον καὶ ἀναγκάζεται νὰ πίνῃ ἱατρικὸν τὸ ὅποιον δὲν τὸν εὐχαριστεῖ διόλου.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ πάθημα τοῦτο τοῦ Νικολάκῃ θὰ γείνῃ μᾶθημα εἰς τοὺς ἄλλους ἡμῶν μικροὺς συνδρομητάς, οἵτινες θὰ προσέχωσιν καλῶς ὅπως μὴ βλάψωσι τὴν υἰεῖάν των, καὶ πρὸ πάντων θὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰς μητέρας των.

ΑΠΟΦΥΓΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ.

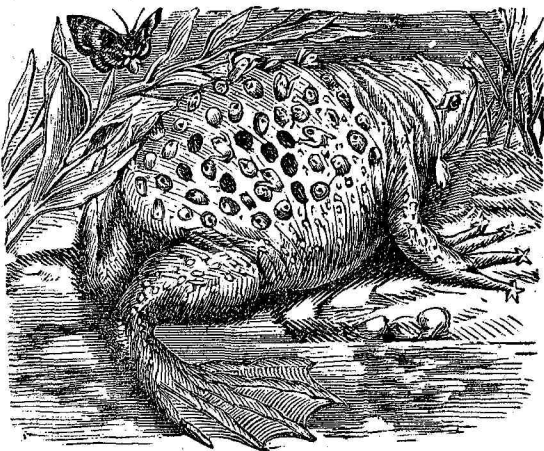
Πρὸ τινων ἐτῶν νεανίας τις, συνειθισμένός ἐκ τῆς παιδικῆς αὐτοῦ ἡλικίας νὰ συχνάζῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ν' ἀναγινώσκῃ τακτικῶς κατὰ τὰς σχολασίμους ὥρας τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, παρεκλήθη παρὰ τινων φίλων τε νὰ λάβῃ μέρος εἰς ἐκδρομὴν, τὴν ὁποίαν ἐσκόπευον νὰ κάμωσι Κυριακὴν τινὰ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ταμέσεως. Ἡ συνειδήσίς του ἠναντιώθη κατ' ἀρχὰς εἰς τοῦτο, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα τὰ θέληγτρα τῆς ἐκδρομῆς καὶ ἡ τέρπνότης τῆς λίαν διασκεδαστικῆς συνοδείας, ἤτις τὸν περιέμενεν, ἐπέβαλον πρὸς στιγμὴν σιωπὴν εἰς τὸν ἀνήσυχον τοῦτον φύλακα.

Ἡ προσδιορισθεῖσα ἡμέρα ἔφθασεν, ὁ καιρὸς ἦτο πολὺ ὥρατος, ἡ δὲ συνοδεία, συγκαμένη ἐκ δώδεκα προσώπων, συνηθροίσθη ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ ἐν ἀποπλεύσει διὰ τὴν Ριχμόνδην. Ὁ νεανίας ἦτον εἰς ἐκ τῶν συναθροισθέντων, ἀλλ' ἐνῷ ἤδη ἔθετε τὸν πόδα του ἐπὶ τῆς λέμβου ἤλθεν αἰφνης ζωηρῶς εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ τὸ ἐπόμενον ῥητόν, «Ἐνθυμῶ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου διὰ ν' ἀγιάξῃς αὐτήν», ἡ δὲ συνειδήσίς του προσέθηκε, «Πῶς! σκόπεύεις λοιπὸν πράγματι νὰ πράξῃς τόσοον μέγα ἁμάρτημα ἐναντίον τοῦ Θεοῦ;» Εἰς τὴν φωνὴν ταύτην τῆς συνειδήσεως ὑποχωρήσας δὲν ἤθελῃσε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ προχωρήσῃ περισσότερον ἀλλ' ἀπεμαχρύνθη ἐκ τῶν ὁ-

χθών τοῦ Ταμέσεως ἐν μέσῳ τῶν ἀπειραριθμῶν μακτηρισμῶν τῶν φίλων αὐτοῦ.

Μετ' ὀλίγον ἔμαθεν ὅτι ἡ λέμβος κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς συνεκρούσθη μετὰ πλοιαρίου, φέροντος φορτίον ἀνθρώπων, καὶ ὅτι ἡ συνοδεία, ἃν καὶ εἶδε τὸν κίνδυνον, δὲν ἠδυνήθη μ' ἄλλον τοῦτο ν' ἀποφύγῃ δυστυχῶς αὐτόν. Αἱ γοεραὶ κραυγαὶ τῶν γυναικῶν ἠκούοντο μέχρι τῶν ὀχθῶν, πλὴν ἐπὶ ματαίῳ! καθ' ὅτι, ὅτε ἔφθασε βοήθεια, ἑπτὰ ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν συνοδείαν προσώπων εἶχον ἤδη καταποντισθῆ!

Ὁ νεανίας οὗτος ἀπέθανε μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἑτῶν ἐκ σιθητικῆς ἀσθενείας. Ἡ ἐλπίς αἰωνίου ζωῆς ἐν τῇ οὐρανίῳ θόῳ ἔχαριτοποιεῖ τὰς τελευταίας αὐτοῦ στιγμὰς. Συχνάκις μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως ὠμίλει περὶ τοῦ ἀνωτέρου λυπηροῦ συμβεβηκότος, καὶ διεκήρυσσεν ὅτι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶχε σινάμα ἔλευσεν θερώσει καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐκ τοῦ αἰωνίου θανάτου καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἐκ τῆς καταστροφῆς. Α. Μ. Μ.

Ο ΦΡΥΝΟΣ ΣΟΥΡΙΝΑΜ.

Ὁ φρύνος Σουρινάμ εἶναι εἶδος βατράχου καὶ εὗρίσκεται εἰς τὰ μέρη τῆς Γουϊάνας καὶ τοῦ ποταμοῦ Σουρινάμ (ἐκ τοῦ ὁποίου ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα,) ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀμερικῇ, καὶ συχνάζει συνήθως εἰς τὰς σκοτεινὰς γωνίας τῶν οἰκιῶν. Τὰ ὠτὰ τοῦ ζώου τούτου ἐπωάζονται κατὰ τρόπον τῶν ἀνθρώπων ἀξιοπερίεργον. Τὸ ἄρρεν λαμβάνει αὐτὰ καὶ τὰ θέτει ἐπὶ τῆς βράχως τῆς μητρὸς ὅπου κολλοῦν ἕνεκα τῆς γλοιώδους ὕλης ἣτις τὰ περικαλύπτει. Ἀφοῦ λοιπὸν τεθοῦν τὰ ὠτὰ ἐκεῖ τὸ δέριμα τῆς μητρὸς ἐξογκοῦται μεταξὺ τῶν ὠτῶν καὶ τρόπον τινα σχηματίζει περὶ αὐτῶν εἶδος θυλακίου, ὥστε ἐκ πρώτης ὄψεως νομίζει τις ὅτι τὰ ὠτὰ ἐξέρχονται ἐκ φυσικῶν ὁπῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν ῥάχιν τοῦ ζώου. Ἄμα ὅμως τὰ μικρὰ ἐκκολληθῶν (ἐξέρχον ἀπ' ταῦτό) αἱ ὁπαὶ πάλιν πληροῦνται. Ἡ

μύτη τοῦ φρύνου ἔχει πολλὰ παράξενον σχῆμα καὶ ὁμοιάζει ὀλίγον τὴν μύτην τοῦ χοίρου. Μολονότι τὸ ζῶον τοῦτο εἶναι τόσον ἀλλόκοτον καὶ ἀσχημον, μολοντοῦτο λέγεται ὅτι τὸ κρέας του τρώγεται γενικῶς ὑπὸ τῶν αὐτοχθόνων καὶ ὅτι εἶναι πολλὸ νόστιμον καὶ τρυφερόν.

Ο ΜΥΡΜΗΚΕ ΚΑΙ Ο ΤΕΤΤΙΞ.

Ψῆχος δριμύ καὶ ἀφθονος χιὼν ἐπέπεσάν ποτε εἰς τὸν Ὀλυμπον. Ὁ δὲ Μύρμηξ ἡσυχάζεν ἐντὸς τῆς φωλεᾶς τε, προμηθευθεὶς ἐν καιρῷ θέρης τὰς ἀναγκαίας διὰ τὸν χειμῶνα τροφάς. Ἀλλ' ὁ Τέττιξ, τρέμων ἀπὸ τοῦ ψύχους καὶ τὴν πείναν, παρεκάλει τὸν Μύρμηκα νὰ δώσῃ καὶ εἰς αὐτὸν μέρος ἐκ τῶν τροφῶν του, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃ τῆς πείνης. Ὁ Μύρμηξ ἠρώτησε τότε τὸν Τέττιγα, ποῦ ἦτο τὰ καλοκαίριον, καὶ διατί δὲν ἐσώναζε τότε τροφάς διὰ τὸν χειμῶνα; — «Ἐφάλλον, ἀπεκρίθη ὁ Τέττιξ, καὶ παίζων τὸν αὐλὸν μου διασκεδάζον καὶ ἑμαυτὸν καὶ τοὺς ὁδοιπόρους.» Ὁ Μήρμιξ γελῶν τότε διὰ τὴν ἀπρονοησίαν τοῦ Τέττιγος, εἶπε πρὸς αὐτόν, «Λοιπὸν χόρευε τώρα, τὸν χειμῶνα, ἀφοῦ σὲ ἤρεσκε νὰ ψάλλῃς τὸ καλοκαίριον.»

Τώρα παιδία μάθετε ἀπὸ τὸν σοφὸν τοῦτον μῦθον τοῦ Αἰσώπου νὰ μὴ χάνητε τὸν πολύτιμον καιρὸν τῆς νεότητός σας εἰς ἀργίαν καὶ διασκεδάσεις, εἰδεμὴ, ὡς ὁ Τέττιξ, θὰ καταντήσετε εἰς γυμνότητα καὶ ἐξουτελισμὸν.

ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ.

Ἰδοὺ, τί φρονεῖ ὁ Θεὸς περὶ τῶν ὑπερηφάνων.

Βδέλοχμα εἰς τὸν Κύριον εἶναι πᾶς τις ὑψηλοκάρδιος. — (Παρ. ις'. 5.)

Ὁ Κύριος εἶναι ὑψηλός, καὶ ἐπιβλέπει ἐπὶ τὸν ταπεινόν· τὸν δὲ ὑψηλόφρονα γινώσκει μακρόθεν. — (Ψαλμ. ρλγ'. 6.)

Ὁ Κύριος κατατρέφει τὸν οἶκον τῶν ὑπερηφάνων. — (Παρ. ιε'. 25.)

Ὁ Θεὸς εἰς τοὺς ὑπερηφάνους ἀντιπάσσειται εἰς δὲ τοὺς ταπεινοὺς δίδει χάριν. — (Ἐπιστ. Ἰακώβου δ'. 6.)

Ἡ ὑπερηφανία προηγείται τοῦ ὀλέθρου, καὶ ὑψηλοφροσύνη τοῦ πνεύματος προηγείται τῆς πτώσεως. — (Παρ. ις'. 18.)

ΠΕΡΙ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ.

Ἀγαθὸς καὶ φρόνιμος ἄνθρωπος ἐν Σκωτίᾳ γράφων περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων λέγει ὡς ἀκολούθως:

• Εἶμαι ἀρκετὰ γέρον, ὥστε, φυσικῶς τῷ λόγῳ, ὑπερασπίζομαι τὴν ἐν καιρῷ ἀνάγκης φρόνιμον χρῆσιν,